

habes? *AE SC V.* Ipsum humanum corpus,
Vrania: nam ex quo in lucem prodiit, à nati-
 uitate ad vigorem usque, successionum vi-
 cissitudine quadam per aetates mutatur, incre-
 scit, ac augetur. Subinde verò, sensim tabe-
 scit, & ad corruptionem paulatim tendit, do-
 nec pro incrementi prioris proportione, dimi-
 nuto calore, decrescendo vniuersim dissolu-
 tur ac vanescat. Sed hæc quia trita esse scio,
 & tibi, *Vrania*, propriis tuis cælis notio-
 ra, verbum nõ amplius addo. Interim si quid
 habes reliqui, quod possis proponere, alacriter,
 vt hæctenus fecisti, expedi.

Humanū corp^o
 per certas æta-
 tes mutatur.

Dialogus vndecimus, de orbium cœ-
 lestium coaptatione, cum corpo-
 reis orbibus, & oculis.

V R A N I A.

DII, deæque omnes me bene ament,
 Aesculapi, si quid vnquam do-
 ctius, ingeniosus, & excogitatum
 accurati^o intellexi. Pauca mihi restât in meis
 cælis, quæ tibi deinceps proponam. Quibus, si
 pro solita tua dexteritate responderis, victa
 herbam porrigam: totâque in harmoniam hu-

H

mani corporis cum caelo facile descendam:
 atque tuo Galeno libentissimè in ea re subscri-
 bam. Itaque per tuum numen, perque auream
 istam barbam peto, & obsecro, ut relictis cœ-
 lestium corporum naturis (nam in his versa-
 tum satis) planetarum sphaeras, & eorundem
 lucentes globulos, de quibus hactenus, vel ni-
 hil, vel saltem paucis egimus, placidè, si pla-
 cet, aggrediamur. Hæ cum septem sint, & se-
 ptem lucentes orbiculos contineant, tam con-
 caua parte, quàm conuexa inuicem commu-
 nicantes, nimirum Saturni, Iouis, Martis, So-
 lis, Veneris, Mercurij & Lunæ, quid per te si-
 mile in humano corpore reperient? **AESC.**
 Oculum, Vrania, in quo hæc representari bi-
 fariam ostendo. Primum in tunicis ex quibus
 constituitur: deinde in circulis qui ex connat-
 tis septem fiunt: & in ea oculi parte conue-
 niunt, quæ Græcis ἰρις ἡ σφæρα, Latinis iris,
 & corona dicta est. Itaque, tunica prima, ex
 visorio neruo dilatato orta, et ἀμφιβλυστος ποδ-
 ἰς nuncupata, hoc est retiformis (quòd reti
 similis sit) Saturni orbem figurabit. Secunda
 huic connexa, & tenuissimis araneæ telis si-
 milis, unde Græcis ἀραχνωδὴς, Latinis arane-
 a dicitur, Iouis, qui Saturno contiguus est.
 Tertia ex eadè tenui exorta, χοροδὴς & se-

Septē cœlestiū
 planetarū spha-
 rarū, septenos lu-
 cētēs orbiculos
 continent.

Septem huma-
 norum orbū,
 siue oculorum
 tunice lucentes
 orbiculos septē
 & circulos con-
 tinent.

cundina inscripta (quòd multorum vasorum sit vinculum, quale est $\chi\phi\epsilon\lambda\omicron\upsilon$ fœtus inuolucrum) Martis, qui Ioui itidem est proximus. Quarta ex præcedente nata, & Græcis $\xi\alpha\gamma\omega\delta\iota\varsigma$, Latinis *vnea*, seu acinosa vocata, quòd *vna* acino similis sit, in medio habens foramen, cui pupilla nomen, Solis orbem Martio confinem præ se feret. Quinta ex duriore cerebri membrana producta, & humorem vitreum cum crystallino de postica vestiēs, ac, ne disrumpatur firmās, & ob id $\sigma\kappa\lambda\eta\gamma\epsilon\delta\varsigma$ Græcis, Latinis *dura* nuncupata, Veneris orbem, qui Solarem sequitur ob oculos ponet. Sexta, ab hac, cui iuncta est nata, & $\kappa\epsilon\phi\alpha\tau\omicron\delta\iota\varsigma$, seu cornea dicta (quòd similis sit cornibus in tenues laminas præfectis) Mercurij orbē exprimet, qui Venero similiter est proximus. Septima ac vltima, quæ ex pericranio ducēs originem, $\epsilon\pi\iota\tau\epsilon\phi\upsilon\kappa\alpha\varsigma$, hoc est adnata appellatur, quòd aliis tunicis quæ oculum constituunt adnascatur (vnde coniunctiuam hodie nomināt) Lunæ orbem omnium postremum figuratè exhibebit. Atque hæc de tunicis. Iam verò quòd ad septem circulos attinget, ex connatis, vt diximus, factos: & in ea parte oculi vbi album nigro copulatur, conuenientes (qui septem planetarum circu-

lares orbes præ se ferunt) hæc à me in præsen-
 tiarum paucis accipies. Primus & extremus
 qui adnatæ est tunica, contrario quàm nunc
 nuper positum est modo, Lunæ orbem demon-
 strabit. Alter, qui est cornea, Mercurij. Ter-
 tius, qui est dura, Veneris. Quartus, qui est
 chorocidis, Solis. Quintus, qui est vnea, Mar-
 tis. Sextus, qui est arachnoeidis, Iouis. Septi-
 mus & Vltimus, qui est retiformis, Saturni.

V R A N. Hic, vt video, totam oculi ana-
 tomen paucis mihi perstringis, Aesculapi.
 Qua in re & ingenium tuum, & ipsius oculo
 aptationem ad meorum planetarum orbes,

Orbes planeta-
 rum septem, &
 stellati illorum
 globuli totidem
 extimo quodam
 orbe includun-
 tur.

Orbium huma-
 norum tunica se-
 ptem, & circuli
 totidem extimo
 quodam orbe in-
 cluduntur.

laudo ac probo. Sed positi planetarum orbes
 septem, & eorundem stellati globuli totidem,
 octauo orbe, ceu extimo quodam corpore in-
 cluduntur & continentur. A E S C. Breuis
 est responsio, Vrania, & facilis admodum
 oppositio. Nam vniuersa hæc quæ modò tibi
 protuli, tunicas dico oculi omnes cum suis cir-
 culis, cranio, ceu extimo orbe quopiam inclu-
 duntur. Aut, si mauius, humanorum orbium
 (sic oculos appellant Grammatici) folliculi
 septem orbiculati, eorundemq; lucidissimi glo-
 buli totidem, cranio, ceu orbe quodam capa-
 ciores, & superiore capiuntur, atque includun-
 tur. V R A. Ingeniosè sanè omnia, sed vni-

uerſi coelorum orbis, motum habet ſenſui ma-
 niſteſſimum, qui motionem vltimæ ſphæ-
 re per omnia ſequitur. Et rurſum ſtellati eorun-
 dem globuli, alterum ab hoc diuerſum: de pro-
 pria ſingulorum natura. *AE S C.* Sic orbis

Orbicularum ſtellati du-
 plicem habent
 motum ſenſui
 manifeſtum.

humanorum corporum, aut, ſi manus, oculi,
 Vrania, motum habent ſenſui manifeſtiſ-
 ſimū: qui capitis, ceu vltimæ cuiuspiam ſphæ-
 re motionem ſequitur: & rurſum alterum ab
 hoc diuerſum, ſiue ſurſum, ſiue deorſum, ſiue
 ad latera, & canthorum alterutrum ille fiat,
 & deducatur. *VRAN.* Penè proponendo

Orbes humano-
 rum corporum
 duplicem habent
 motū ſenſui ma-
 niſteſtum.

deſicio: dic verò, Aesculapi, orbis cœlorum
 omnes, motu vniuerſali ſuper vno aliquo axe
 mouentur ac feruntur: cuius extremitas eſt in
 vltima ſphæra. *AE S C.* Orbis humanorum

Orbes cœlorū
 ſuper vno axe
 mouentur.

corporum, ſiue oculi, Vrania, motu vniuerſa-
 li ſuper vno aliquo axe, nimirum ſuper doſſi
 ſpina feruntur ac mouentur. Cuius extremitas
 eſt in cranio, & capite, ceu orbe vltimo: cui
 cum toto ſpinali axe, præ baſi pedes duo, cum
 ſuis adminiculis ſubſternuntur: quemadmo-
 dum de ipſo ſcelecto patet: & ex offei cada-
 ueris anatome paſſim demonſtrari ſolet.

Orbes corporū
 ſuper vno axe
 mouentur.

VRAN. Tam attonitam me reddit diuina
 & ſingularis tua eruditio, vt quid deinceps
 tibi proponam, non habeam. Erit itaque hoc

Cœlum finem *postremum. Cœlum cum suis partibus omni-*
 habebit ac in- *bus, iuxta Christianam philosophiam, finem*
 teritum. *aliquando est habiturū. A E S C. Simili mo-*

Humanū cor- *do humanum corpus cum suis partibus, Vra-*
 pus finem habe- *nia, finem est habiturum: imò Verò quotidie*
 bit ac interitum *habet: à quo excludo animam, quæ Acade-*
miciis (qui à meo Hippocrate fluxerunt) Verè
est immortalis: vt interim Christianam phi-
losofiam taceam, quæ tota in id est, contra
Peripateticos & Epicureos. V R A. Hacten-
us ego & querendo, & proponēdo tibi one-
rosa fui, & fortasse molesta, Aesculapi. Tu
contrà, respondendo & opponendo, nec non
docendo, mihi sanèquam gratus. Habeo itaq;
pro doctissimis tuis demonstrationibus, pro
ingēti labore, & eximia eruditione, gratiam
quamplurimam: nescio quādo relatura. Atq;

Cōclusio totius *cum nihil ampliùs habeam quod proponam,*
 colloquij. *tibi in hoc colloquio volens & libens cedo:*
Verissimūmq; esse constanter prædico, quod
antea ignorabam: nempe humanum corpus
miram cum coelis & illorum rebus harmo-
niam agnoscere. Id quod à prima hominis for-
matione, per medias eius ætates, & corporis
res omnes excurrēdo, mihi diligenter mōstra-
uisti, doctè exposuisti, & accuratè enodavi-
sti. Nihil itaque hîc superesse video, nisi vt

concludam in microcosmo, id est, in homine,
 macrocosmum, hoc est cœlum, inesse: & con-
 trari: ipsumq; humanum corpus magnum cum
 cœlo commercium, & harmoniam mirè ad-
 mirabilem habere. Præterea conditoris sapien-
 tiam, virtutem, ac providentiam in utroque
 equalè relucere. Quod ex tuo Galeno, philoso-
 pho, astronomo & medico incomparabili, no-
 strorum colloquiorum initio, ceu thema vetus
 & difficile mihi demonstrandum, proban-
 dūmq; tibi proposuerā. Nunc demum restat,
 ut clauso præsentī dialogismo, quæ nobis à Io-
 ne avo tuo, ac reliquis immortalibus diis im-
 perata sunt & mandata, sedulò exequamur.
 Nam in orbem terrarum, ut video, iamiam
 descendimus. In quo observare incipio, quæ
 Mercurius patruus tuus publico deorum con-
 silio nuper exposuit. *AE S C.* Sic est, *Vrania:*
 quare partes tuas diligenter age: ego meis ac-
 curatè inuigilabo. Sed heus tu? fac (obsecro)
 ut exacto negotio cœlestes domos unâ repe-
 tamus. *V R A N.* Fiet, *Aesculapi:* bene vale.
AE S C. Tu quoque, *Vrania,* in proximum
 reditum tuum, & novum colloquium.

FINIS HARMONIÆ COELESTIVM
 corporum & humanorum: autore Antonio
 Mizaldo Monluciano,